

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 21. novembra 2012*

„Ribištvo — Ukrepi za ohranitev ribolovnih virov — Člen 105 Uredbe (ES) št. 1224/2009 — Odbitki od kvot, dodeljenih za določeno leto, zaradi preseženih kvot, določenih za prejšnja leta — Časovna veljavnost — Pravna varnost — Razlaga, ki zagotavlja spoštovanje primarnega prava — Načelo zakonitosti kazni — Prepoved retroaktivnosti“

V zadevi T-76/11,

Kraljevina Španija, ki jo zastopa N. Díaz Abad, abogado del Estado,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata F. Jimeno Fernández in D. Nardi, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (EU) št. 1004/2010 z dne 8. novembra 2010 o izvajanju odbitkov od nekaterih ribolovnih kvot za leto 2010 zaradi prelova v preteklem letu (UL L 291, str. 31),

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi O. Czúcz (poročevalec), predsednik, I. Labucka, sodnica, in D. Gratsias, sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. aprila 2012,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Kraljevina Španija s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (EU) št. 1004/2010 z dne 8. novembra 2010 o izvajanju odbitkov od nekaterih ribolovnih kvot za leto 2010 zaradi prelova v preteklem letu (UL L 291, str. 31, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

* Jezik postopka: španščina.

Pravni okvir

- 2 Člen 23 Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 4, zvezek 2, str. 70) določa:

„1. Kadar Komisija ugotovi, da je država članica preseгла svojo ribolovno kvoto, dodelitev ali pa delež staleža ali skupine staležev, ki so ji na voljo, lahko od njene letne kvote, dodelitve ali deleža odšteje odbitek letne kvote, dodelitve ali deleža države članice, ki je preseгла dovoljeni obseg ribolova. O odbitkih se odloči v skladu s postopkom iz člena 36.

2. Svet sprejme pravila s kvalificirano večino na predlog Komisije, o odbitkih odloči v skladu s cilji in upravnimi strategijami iz člena 8 Uredbe (EGS) [št.] 3760/92, pri čemer mora prednostno upoštevati naslednje parametre:

- stopnjo presežka dovoljenega obsega ulova,
- kakršne koli primere preseženega ulova istega staleža v prejšnjem letu,
- biološki status zadevnih ribolovnih virov.“

- 3 Člen 5 Uredbe Sveta (ES) št. 847/96 z dne 6. maja 1996 o uvedbi dodatnih pogojev za upravljanje celotnih dovoljenih ulovov (TAC) in kvot iz leta v leto (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 4, zvezek 2, str. 317) določa:

„1. Razen pri staležih, navedenih v odstavku 2, se vsi iztovski, ki preseğajo zadevne dovoljene iztovore, odbijejo od kvot istega staleža v naslednjem letu.

2. Pri staležih, navedenih v tretji alineji člena 2, prelov dovoljenega iztovora vodi do odbitka od ustrezne kvote v naslednjem letu v skladu z naslednjo tabelo:

Obseg prelova glede na dovoljene iztovore	Odbitek
Prvih 10 %	Prelov x 1,00
Naslednjih 10 % do 20 % skupaj	Prelov x 1,10
Naslednjih 10 % do 40 % skupaj	Prelov x 1,20
Vsak nadaljnji presežek[,] večji od 40 %	Prelov x 1,40

Odbitek, ki je enak prelovu x 1,00, pa se uporablja v vseh primerih prelova glede na dovoljene iztovore, enake 100 tonam ali manjše.

Dodatni 3 % ulovljene količine, ki preseğajo dovoljene iztovore, se odbijejo za vsako zaporedno leto, v katerem so dovoljeni iztovski preseženi za več kot 10 %.“

- 4 Člen 23(4) Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 4, zvezek 5, str. 460) določa:

„Ko je Komisija ugotovila, da je država članica preseгла ribolovne možnosti, ki so ji bile dodeljene, Komisija izvede odbitke od prihodnjih ribolovnih možnosti navedene države članice.“

- 5 Člen 105 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, str. 1), določa:

„1. Ko Komisija ugotovi, da je država članica preseгла ribolovne kvote, ki so ji bile dodeljene, Komisija izvede odbitke od prihodnjih ribolovnih kvot navedene države članice.

2. Kadar država članica preseže svojo ribolovno kvoto, dodelitev ali delež staleža oziroma skupine staležev, ki so ji na voljo v določenem letu, Komisija v naslednjem letu ali letih izvede odbitek od letne kvote, dodelitve ali deleža države članice, ki je preseгла dovoljeni obseg ribolova, z uporabo množilnega količnika v skladu z naslednjo tabelo:

Obseg prelova glede na dovoljene iztovore	Množilni količnik
Do 5 %	Prelov x 1,0
Nad 5 % do 10 %	Prelov x 1,1
Nad 10 % do 20 %	Prelov x 1,2
Nad 20 % do 40 %	Prelov x 1,4
Nad 40 % do 50 %	Prelov x 1,8
Vsak nadaljnji prelov nad 50 %	Prelov x 2,0

Odbitek, ki je enak prelovu x 1,00, pa se uporablja v vseh primerih prelova glede na dovoljeni iztovor, ki je enak 100 tonam ali manjši.

3. Poleg množilnega količnika iz odstavka 2 se uporabi množilni količnik 1,5, če:

- je država članica v predhodnih dveh letih večkrat zapored preseгла svojo kvoto, dodelitev ali delež staleža oziroma skupine staležev, ti prelovi pa so bili predmet odbitka iz odstavka 2;
- je v razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenjih ter zlasti poročilih, ki jih sestavi Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF)[,] ugotovljeno, da prelov resno ogroža ohranjanje zadevnega staleža, ali
- se za stalež uporablja večletni načrt.

4. V primeru presežene ribolovne kvote, dodelitve ali deleža staleža oziroma skupine staležev, ki so na voljo državi članici v prejšnjih letih, lahko Komisija na podlagi posvetovanj z zadevno državo članico v skladu s postopkom iz člena 119 odšteje kvote iz prihodnjih kvot te države članice, da bi upoštevala raven prelova.

5. Če odbitka iz odstavkov 1 in 2 ni mogoče izvesti za preseženo ribolovno kvoto, dodelitev ali delež staleža oziroma skupine staležev ker ribolovna kvota, dodelitev ali delež staleža oziroma skupine staležev ni oziroma ni v zadostni meri na voljo zadevni državi članici, lahko Komisija po posvetovanju z zadevno državo članico v naslednjem letu ali letih odšteje kvote za druge staleže ali skupine staležev, ki so tej državi članici na voljo na istem geografskem območju ali imajo enako komercialno vrednost, v skladu z odstavkom 1.

6. Podrobna pravila za uporabo tega člena, zlasti za določitev zadevnih količin, se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 119.“

6 V skladu s členom 124 Uredbe št. 1224/2009 se ta uporablja od 1. januarja 2010.

Dejansko stanje

7 Izpodbijana uredba spada v skupino izvedbenih uredb Evropske komisije, s katerimi je ta izvedla odbitke od ribolovnih kvot za določeno leto zaradi predhodnih prekoračitev kvot. Te uredbe je mogoče razvrstiti v štiri skupine.

8 Komisija je v letih 2002 in 2003 sprejela Uredbo (ES) št. 2000/2002 z dne 8. novembra 2002 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2002 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 308, str. 13) in Uredbo (ES) št. 728/2003 z dne 25. aprila 2003 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2003 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 105, str. 3). S tema uredbama, ki temeljita na uredbah št. 2847/93 in št. 847/96, je izvedla odbitke od kvot za določeno leto zaradi prekoračitve kvot v prejšnjem letu.

9 Komisija je v letih od 2004 do 2008 sprejela Uredbo (ES) št. 762/2004 z dne 23. aprila 2004 o spremembi nekaterih ribolovnih kvot za leto 2004 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 4, zvezek 7, str. 65), Uredbo (ES) št. 776/2005 z dne 19. maja 2005 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2005 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 130, str. 7), Uredbo (ES) št. 742/2006 z dne 17. maja 2006 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2006 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 130, str. 7), Uredbo (ES) št. 609/2007 z dne 1. junija 2007 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2007 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 141, str. 33) in Uredbo (ES) št. 541/2008 z dne 16. junija 2008 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2008 v skladu z Uredbo št. 847/96 (UL L 157, str. 23). Komisija je s temi uredbami, ki temeljijo na uredbah št. 2371/2002 in št. 847/96, izvedla odbitke od ribolovnih kvot za določeno leto zaradi prekoračitve kvot v prejšnjem letu. Iz prilog k tem uredbam je razvidno, da Komisija v nekaterih primerih ni mogla izvesti odbitkov v obsegu, ki ga upravičujejo presežki, saj bi ti odbitki presegali znesek kvot za določeno leto. V tem primeru je Komisija le znižala na nič ustrezne kvote za določeno leto, vendar pa pri tem ni prenesla razlike na naslednje leto.

10 Ker je število primerov, v katerih Komisija ni mogla izvesti odbitkov v obsegu, ki ga upravičujejo prekoračitve kvot za prejšnje leto, naraslo, je ta spremenila svoj pristop z Uredbo (ES) št. 649/2009 z dne 23. julija 2009 o sprejetju določenih ribolovnih kvot za leto 2009 v okviru upravljanja ribolovnih kvot iz leta v leto (UL L 192, str. 14). Tako kot uredbe, sprejete v letih od 2004 do 2008, tudi ta uredba temelji na uredbah št. 2371/2002 in št. 847/96. Toda, v uvodni izjavi 9 Uredbe št. 649/2009 je Komisija menila, da je primerno zagotoviti, da se od kvot odbije celoten znesek odbitkov, ki ga upravičujejo prekoračitve kvot za leto 2008, in da je treba odbitke, ki jih ni mogoče upoštevati v zvezi z letom 2009, odbiti od kvot za leto 2010 in – če je treba – za poznejša leta. Poleg tega je navedla razliko med, prvič, zneskom odbitkov, ki ga upravičujejo prekoračitve iz leta 2008, in, drugič, zneskom kvot za leto 2009 v stolpcu, naslovljenem „Razlika“, ki je del tabele iz Priloge II k tej uredbi.

11 Nazadnje, Komisija je v letu 2010 sprejela izpodbijano uredbo, ki je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 9. novembra 2010. Ta uredba temelji na členu 105(1) Uredbe št. 1224/2009.

12 V uvodnih izjavah 5 in 8 je navedeno:

„(5) Z Uredbo [...] št. 649/2009 [...] so bili izvedeni odbitki od ribolovnih kvot za leto 2009 zaradi prelova kvot v letu 2008. Vendar so bili odbitki, ki se uporabijo, za nekatere države članice višji od kvot za leto 2009 in se zato v navedenem letu niso mogli v celoti izvesti. Da se zagotovi, da se bo tudi v teh primerih odbil celotni znesek, je treba preostale količine upoštevati pri določanju odbitkov od kvot za leto 2010.“

[...]

(8) Ker pa se odbitki, ki se izvajajo, uporabljajo samo za prelov iz leta 2009 in tako v času, ko se Uredba [...] št. 1224/2009 še ni uporabljala, je zaradi pravne predvidljivosti primerno, da se izvajajo odbitki, ki niso večji od tistih, ki bi se izvajali v skladu z uporabo pravil, veljavnih v tistem času, tj. pravil, določenih v členu 5(2) Uredbe [...] št. 847/96 o uvedbi dodatnih pogojev za upravljanje celotnih dovoljenih ulovov (TAC) in kvot iz leta v leto.“

13 Člen 1(1) izpodbijane uredbe določa:

„Ribolovne kvote, določene v uredbah (ES) št. 1226/2009, (ES) št. 1287/2009, (ES) št. 1359/2008, in (EU) št. 53/2010[,] se zmanjšajo v skladu s Prilogo.“

14 Priloga k izpodbijani uredbi vsebuje stolpec, naslovljen „Preostanek odbitkov iz leta 2009 (R.649/09)“, v katerem so navedeni določeni zneski iz stolpca „Razlika“ Priloge II k Uredbi št. 649/2009.

15 Izpodbijana uredba poleg tega, tako kot Uredba št. 649/2009, tudi sama vsebuje stolpec, naslovljen „Razlika“, v katerem so navedeni odbitki, ki jih Komisija ni mogla izvesti, ker je bil znesek odbitkov višji od zneska kvot za leto 2010.

Postopek in predlogi strank

16 S tožbo, vpisano 2. februarja 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, je Kraljevina Španija v skladu s členom 263 PDEU predlagala razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe.

17 Splošno sodišče (tretji senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek in da v okviru ukrepov procesnega vodstva v skladu s členom 64 Poslovnika Splošnega sodišča pozove Komisijo, naj odgovori na vprašanja. Komisija je to zahtevo izpolnila v predpisanem roku.

18 Stranki sta na obravnavi 23. aprila 2012 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

19 Kraljevina Španija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano uredbo razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

20 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

21 Komisija je z izpodbijano uredbo izvedla odbitke od nekaterih ribolovnih kvot držav članic za leto 2010. To uredbo je oprla na člen 105 Uredbe št. 1224/2009, ki se uporablja od 1. januarja 2010. Ta člen določa, da ko Komisija ugotovi, da je določena država članica preseгла ribolovne kvote, ki so ji bile dodeljene za določeno leto, izvede odbitke od prihodnjih ribolovnih kvot navedene države članice. Na podlagi te določbe lahko torej Komisija izvede ne le odbitke od kvot, ki so bile odobrene za leto, ki

sledi letu, v katerem je bila kvota presežena, temveč tudi od kvot, ki so bile odobrene za poznejša leta. Komisija lahko tako v ureditvi, v kateri se izvajajo odbitki od kvot, dodeljenih za določeno leto, izvede odbitke ne le zaradi presežene kvote v prejšnjem letu, temveč tudi zaradi presežkov v prejšnjih letih, kadar zaradi teh presežkov še niso bili izvedeni ustrezni odbitki.

- 22 Ničnostna tožba Kraljevine Španije temelji na štirih tožbenih razlogih. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da člena 105 Uredbe št. 1224/2009, na katerega je Komisija oprla izpodbijano uredbo, ni bilo mogoče uporabiti *ratione temporis*. Z drugim in tretjim tožbenim razlogom Kraljevina Španija Komisiji očita, da je kršila načelo zakonitosti kazni, načelo pravne varnosti in načelo prepovedi retroaktivnosti manj ugodnih kazenskih določb, s tem da je izvedla odbitke od kvot za leto 2010 zaradi preseženih kvot ne le za leto 2009, temveč tudi za leto 2008, čeprav je bilo v skladu z ureditvijo, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, mogoče izvesti odbitke le v zvezi s preseženimi kvotami za leto 2009. Španska vlada s četrtem tožbenim razlogom trdi, da Komisiji ni mogoče dovoliti, da izbere ureditev, ki se uporabi, glede na trenutek, ki ga sama izbere za začetek preučevanja nekega ravnanja.

Prvi tožbeni razlog: nemožnost uporabe ratione temporis člena 105 Uredbe št. 1224/2009

- 23 Kraljevina Španija Komisiji očita, da je izpodbijano uredbo oprla na člen 105 Uredbe št. 1224/2009. Trdi, da naj bi se na podlagi izpodbijane uredbe izvedli odbitki od nekaterih kvot zaradi preseženih kvot pred letom 2010. Zato naj ne bi mogla temeljiti na členu 105 Uredbe št. 1224/2009, ki se uporablja od 1. januarja 2010.
- 24 V teh okoliščinah je treba šteti, najprej, da v Uredbi št. 1224/2009 ni posebnih pravil v zvezi s časovno uporabo njenega člena 105.
- 25 Uporabiti je torej treba splošna pravila v zvezi s časovno uporabo predpisov, ki postopkovna pravila razlikujejo od materialnopravnih pravil (sodbe Sodišča z dne 12. novembra 1981 v združenih zadevah Meridionale Industria Salumi in drugi, od 212/80 do 217/80, Recueil, str. 2735, točka 9; z dne 6. julija 1993 v združenih zadevah CT Control (Rotterdam) in JCT Benelux proti Komisiji, C-121/91 in C-122/91, Recueil, str. I-3873, točka 22, in z dne 9. marca 2006 v zadevi Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, ZOdl., str. I-2263, točke od 19 do 21). Člen 105 Uredbe št. 1224/2009 določa ureditev odbitkov od kvot in je torej materialnopravno pravilo.
- 26 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba zaradi spoštovanja načel pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo materialnopravna pravila načeloma razlagati tako, da se uporabljajo samo za položaje, ki so nastali po začetku njihove veljavnosti. Toda, kadar je iz besedila, namena ali sistematike materialnopravnih pravil nedvomno razvidno, da se lahko uporabljajo tudi za položaje, ki so nastali pred začetkom njihove veljavnosti, se ta pravila lahko uporabljajo tudi za položaje, ki so nastali pred začetkom njihove veljavnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. julija 1993 v zadevi GruSa Fleisch, C-34/92, Recueil, str. I-4147, točka 22, in zgoraj v točki 25 navedeno sodbo Beemsterboer Coldstore Services, točka 21).
- 27 Preveriti je torej treba, ali je iz besedila in ciljev Uredbe št. 1224/2009 razvidno, da je treba člen 105 uporabiti kot pravno podlago izpodbijane uredbe, čeprav se na podlagi te uredbe izvedejo odbitki od nekaterih kvot, ki so bile dodeljene za leto 2010, zaradi prekoračitev kvot, do katerih je prišlo pred začetkom časovne uporabe tega člena, to je 1. januarja 2010.
- 28 V teh okoliščinah je treba najprej šteti, da v skladu z veljavno ureditvijo Komisija ni mogla izvesti odbitkov od kvot, dodeljenih za leto 2010, pred 15. januarjem 2010.

- 29 Prvič, kvote, odobrene za leto 2010, so bile dodeljene z Uredbo Sveta (ES) št. 53/2010 z dne 14. januarja 2010 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2010 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah EU, in za plovila EU v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova[,] ter o spremembah [u]redb (ES) št. 1359/2008, (ES) št. 754/2009, (ES) št. 1226/2009 in (ES) št. 1287/2009 (UL L 21, str. 1, popravek v UL L 24, str. 14).
- 30 Drugič, Komisija je imela vse podatke glede ribolova v letu 2009 na voljo šele po 15. januarju 2010. Iz člena 33(2)(a) Uredbe št. 1224/2009 je namreč razvidno, da so morale države članice podatke v zvezi z ribolovom v decembru 2009 priglasiti šele 15. januarja 2010.
- 31 Dalje je treba ugotoviti, da Komisija leta 2010 za izpodbijano uredbo ni mogla več uporabiti pravnih podlag, določenih v ureditvi, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, in sicer člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in člena 5 Uredbe št. 847/96. V skladu s členom 121(2)(b) in členom 121(1) Uredbe št. 1224/2009 zgoraj navedeni določbi po 1. januarju 2010 nista bili več veljavni.
- 32 Edina pravna podlaga, ki jo je Komisija lahko uporabila za izpodbijano uredbo, je bil torej člen 105 Uredbe št. 1224/2009. Razlaga tega člena, v skladu s katero tega člena ni bilo mogoče uporabiti za prekoračitve kvot, do katerih je prišlo pred 1. januarjem 2010, bi imela za posledico, da na podlagi teh prekoračitev ne bi bilo mogoče izvesti odbitkov in torej ne bi imele posledic. Toda, tak izid bi bil očitno v nasprotju s cilji Uredbe št. 1224/2009, zlasti s ciljem popolnega spoštovanja omejitev možnosti ribolova, ki je naveden v njeni uvodni izjavi 43.
- 33 Komisija torej ni napačno uporabila prava, s tem da je izpodbijano uredbo oprla na člen 105 Uredbe št. 1224/2009.
- 34 Te ugotovitve ne more ovreči trditev Kraljevine Španije, da bi uporaba člena 105 Uredbe št. 1224/2009 za položaje, ki so nastali pred njegovim začetkom veljavnosti, lahko vodila do rezultatov, ki bi bili v nasprotju z načelom pravne varnosti. Kot namreč izhaja iz zgornjih ugotovitev, Komisija mora upoštevati jasna navodila zakonodajalca Unije in uporabljati člen 105 Uredbe št. 1224/2009 od 1. januarja 2010. Če bi se uporaba tega člena za položaje, ki so nastali pred začetkom njegove veljavnosti ali časovne uporabe, izkazala za težavno ob upoštevanju načela pravne varnosti, je naloga Komisije, da ta člen razlaga ozko, zato da zagotovi spoštovanje tega načela primarnega prava.
- 35 Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na nemožnost uporabe *ratione temporis* člena 105 Uredbe št. 1224/2009, je torej treba zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti in načela zakonitosti kazni

- 36 Kraljevina Španija z drugim tožbenim razlogom Komisiji očita, da je kršila načelo pravne varnosti in načelo zakonitosti kazni.

Načelo pravne varnosti

- 37 Kraljevina Španija Komisiji očita, da je kršila načelo pravne varnosti s tem, da je izpodbijano odločbo oprla na člen 105 Uredbe št. 1224/2009, in tako uporabila novo ureditev, ki je manj ugodna, za položaj, ki je nastal, ko je veljala prejšnja ureditev.
- 38 Kraljevina Španija torej ne izpodbija retroaktivne uporabe v pravem pomenu besede, in sicer določitev, s predpisom, pravnih učinkov, ki nastanejo pred začetkom veljavnosti predpisa.
- 39 Toda, kot pravilno meni Kraljevina Španija, uporaba nove ureditve za dejansko stanje, ki je nastalo pred njenim začetkom veljavnosti, ko je še veljala prejšnja zakonodaja, prav tako lahko povzroči težave v zvezi z načelom pravne varnosti. V takem primeru se namreč lahko na dejansko stanje iz preteklosti,

ki ga torej ni več mogoče spremeniti, navezujejo pravne posledice za sedanost ali prihodnost. Zato načelo pravne varnosti nasprotuje uporabi nove, strožje ureditve za dejansko stanje, nastalo v času, ko je veljala prejšnja ugodnejša ureditev, takrat, ko bi se zadevna oseba v zvezi s prejšnjo ureditvijo lahko sklicevala na legitimna pričakovanja (glej v tem smislu zgoraj v točki 25 navedeno sodbo Beemsterboer Coldstore Services, točka 24).

- 40 Glede izpodbijane uredbe, v skladu s katero se izvedejo odbitki od nekaterih kvot, dodeljenih za leto 2010, zaradi prekoračitev, do katerih je prišlo v prejšnjih letih, je treba šteti, da je Komisija s tem, da jo je oprla na člen 105 Uredbe št. 1224/2009, ki se uporablja od 1. januarja 2010, uporabila novo ureditev za dejansko stanje, ki je nastalo v času, ko je bila še v veljavi prejšnja ureditev.
- 41 Preveriti je torej treba, ali je Komisija za te prekoračitve uporabila ureditev, ki je manj ugodna od tiste, ki je določena v ureditvi, ki je veljala v času nastanka dejstev.
- 42 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, prvič, da so količniki za izračun odbitkov iz člena 105(2) Uredbe št. 1224/2009 manj ugodni od količnikov iz člena 5 Uredbe št. 847/96. Toda, kot je razvidno iz uvodne izjave 8 izpodbijane uredbe, Komisija ni uporabila teh manj ugodnih količnikov. V zvezi s tem je torej člen 105 Uredbe št. 1224/2009 razlagala tako, da bo zagotovljeno spoštovanje načela pravne varnosti (glej točko 34 zgoraj).
- 43 Drugič, preizkusiti je treba očitek Kraljevine Španije, da je Komisija z izpodbijano uredbo izvedla odbitke od zadevnih kvot ne le zaradi prekoračitev kvot, do katerih je prišlo v prejšnjem letu, temveč tudi zaradi prekoračitev kvot, do katerih je prišlo v enem od prejšnjih let, čeprav naj to na podlagi ureditve, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, ne bi bilo mogoče, saj je ta ureditev dopuščala le izvedbo odbitkov zaradi prekoračitev v prejšnjem letu.
- 44 V zvezi s tem je treba spomniti, da je bila zadnja določba, ki je začela veljati pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002.
- 45 V skladu z besedilom te določbe „Komisija izvede odbitke od prihodnjih ribolovnih možnosti“. Na podlagi te določbe torej lahko Komisija, če ugotovi prekoračitev kvot za določeno leto, izvede odbitke ne le od kvot, dodeljenih za naslednje leto, temveč tudi od kvot za poznejša leta, kadar vseh odbitkov, ki jih upravičujejo prekoračitve za določeno leto, ni bilo mogoče upoštevati v okviru odbitkov od kvot, dodeljenih za naslednje leto.
- 46 To razlago člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 potrjujejo teleološke ugotovitve. Kot izhaja iz uvodnih izjav 3 in 4 te uredbe je njen namen zlasti ohranjanje in upravljanje živih vodnih virov in trajnostno izkoriščanje teh virov. Toda, edini pristop, ki je v skladu s temi cilji, je tisti, ki omogoča izvedbo vseh odbitkov, ki jih upravičujejo presežki iz prejšnjih let.
- 47 Poleg tega le taka razlaga člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 omogoča spoštovanje načela prepovedi diskriminacije. Če se odbitki lahko izvedejo le v zvezi s kvotami, ki so dodeljene za leto, ki sledi prekoračitvi, bi bile lahko države članice, ki spoštujejo svoje kvote, diskriminirane v razmerju do držav članic, ki jih prekoračijo v velikem obsegu. Če namreč prekoračitve kvot, dodeljenih za določeno leto, upravičujejo odbitke, katerih znesek presega znesek kvote, ki so bile dodeljene za naslednje leto, je prelov večji in večja je ugodnost, ki nastane s prekoračitvijo. Ni pa dopustno, da je država članica deležna ugodnosti zaradi ravnanja, ki ne le nasprotuje ciljem ohranjanja in upravljanja živih vodnih virov in trajnostnega izkoriščanja teh virov, temveč pomeni tudi nelojalno ravnanje v razmerju do drugih držav članic, ki spoštujejo svoje kvote.

- 48 Kraljevina Španija v tem okviru trdi, da določba, s katero so bili urejeni odbitki do začetka uporabe Uredbe št. 1224/2009, dne 1. januarja 2010, ni bil člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002, temveč člen 5 Uredbe št. 847/96, in da se lahko na njegovi podlagi izvede odbitke le za kvote, „dodeljene naslednje leto“. Komisija na podlagi te določbe ni mogla izvesti odbitkov od kvot, dodeljenih za leto, ki neposredno sledi letu zadevnih prekoračitev.
- 49 Toda, tudi ob predpostavki, da bi bilo treba člen 5 Uredbe št. 847/96 razlagati na način, ki ne bi bil v skladu z načelom enakega obravnavanja (glej točko 47 zgoraj), in da torej obstaja nasprotje med tem členom in členom 23(4) Uredbe št. 2371/2002, bi veljala rešitev iz člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in ne tista iz člena 5 Uredbe št. 847/96.
- 50 Opozoriti je namreč treba na kronološki red, po katerem so bile te določbe sprejete. Najprej je Svet sprejel Uredbo št. 2847/93, ki v členu 23(1) določa, da kadar država članica preseže svojo kvoto, Komisija izvede odbitke od kvot te države članice. Nato je vzpostavil ureditev odbitkov od kvot v členu 5 Uredbe št. 847/96. Nazadnje je sprejel Uredbo št. 2371/2002. Člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 je torej poznejša določba od člena 5 Uredbe št. 847/96.
- 51 Ker torej ni posebnega pravila, ki bi urejalo razmerje med členom 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členom 5 Uredbe št. 847/96, je treba uporabiti splošno pravilo, v skladu s katerim poznejši zakon prevlada nad prejšnjim. Zato v primeru nasprotja med členom 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členom 5 Uredbe št. 847/96 prevlada člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002. Ta pristop je poleg tega v skladu z uvodno izjavo 19 Uredbe št. 2371/2002, v skladu s katero je namen te uredbe nadaljevanje in okrepitev temeljnih določb o nadzoru, inšpekciji in izvrševanju pravil skupne ribiške politike, določenih z Uredbo št. 2847/93.
- 52 V nasprotju s trditvami Kraljevine Španije te ugotovitve ne omaje uvodna izjava 19 Uredbe št. 2371/2002, v skladu s katero mora Uredba št. 2847/93 ostati v veljavi, dokler se ne sprejmejo vsa potrebna izvedbena pravila. Kraljevina Španija na podlagi tega trdi, da zaradi neobstoja izvedbenih pravil člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 ni bilo mogoče uporabiti.
- 53 Tudi ob predpostavki, da se ta uvodna izjava ne nanaša zgolj na določbe Uredbe št. 2847/93, temveč tudi na določbe Uredbe št. 847/96, pa iz nje ni mogoče sklepati, da člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 ni bilo mogoče uporabljati od trenutka začetka njegove veljavnosti. Ta uvodna izjava se namreč nanaša na položaje, v katerih je treba, kadar določbe Uredbe št. 2371/2002 niso dovolj konkretne, še naprej uporabljati določbe prejšnje ureditve do sprejetja potrebnih izvedbenih pravil. Namen te uvodne izjave je torej preprečitev pravne praznine.
- 54 Kar zadeva člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002, pa tveganja za nastanek pravne praznine ni.
- 55 Ker je iz te določbe razvidno, da prekoračitve kvot v določenem letu lahko upravičujejo odbitke od kvot ne le za naslednje leto, temveč tudi za poznejša leta, je bila navedena določba dovolj konkretna. V zvezi s tem torej ni bilo treba sprejeti izvedbenih pravil.
- 56 Glede količnikov, ki se nanašajo na izračun odbitkov, je res, da jih člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 ne določa. Vendar sprejetje izvedbenih pravil v zvezi s tem tudi ni bilo potrebno. Namreč, ker člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 ni določal novih pravil v zvezi z izračunom odbitkov, ta določba ni omajala posebnih pravil o količnikih, ki so določena v členu 5 Uredbe št. 847/96. V zvezi s tem člen 23(4) torej ni razveljavil člena 5 Uredbe št. 847/96. Člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 je bil v povezavi s posebnimi pravili o količnikih, ki so določena v členu 5 Uredbe št. 847/96, torej dovolj konkreten, da bi se ga lahko uporabilo brez predhodnega sprejetja izvedbenih pravil.
- 57 Tak pristop v zvezi z razlago razmerja med tema dvema določbama poleg tega potrjuje člen 121 Uredbe št. 1224/2009, iz katerega izhaja, da je bil člen 5 Uredbe št. 847/96 razveljavljen šele ko se je uporabljal člena 105 Uredbe št. 1224/2009, ki vsebuje novo ureditev količnikov.

- 58 Ugovor, ki se nanaša na uvodno izjavo 19 Uredbe št. 2371/2002, je torej treba zavrni. Poleg tega iz zgornjih ugotovitev izhaja, da kar zadeva časovne omejitve odbitkov, v nasprotju s trditvami Kraljevine Španije, ni mogoče šteti, da je člen 5 Uredbe št. 847/96 posebna določba glede na člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002.
- 59 Nazadnje je treba preučiti trditev Kraljevine Španije, da je mogoče na podlagi obstoja Uredbe Sveta (ES) št. 338/2008 z dne 14. aprila 2008 o prilagoditvi kvot za ribolov trske v Baltskem morju (podrazdelki 25–32, vode ES), ki bodo dodeljene Poljski v letih 2008–2011 (UL L 107, str. 1), in Uredbe Komisije (ES) št. 635/2008 z dne 3. julija 2008 o prilagoditvi kvot za ribolov trske v Baltskem morju (podrazdelki 25–32, vode ES), ki bodo dodeljene Poljski v letih 2008–2011 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 338/2008 (UL L 176, str. 8), sklepati, da v skladu z ureditvijo, ki je veljala pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 1224/2009, Komisija ni bila upravičena izvesti odbitkov od kvot, dodeljenih za leto, ki sledi letu prekoračitve.
- 60 Kot je razvidno iz uvodne izjave 3 Uredbe št. 338/2008, se ta nanaša na položaj, v katerem je Komisija julija 2007 ugotovila, da je bil ulov trske, ki so ga opravila plovila, ki plujejo pod zastavo Poljske, trikrat tolikšen kot prvotno sporočena količina in da je šlo za preveliko prekoračitev kvote, ki je bila dodeljena tej državi članici. Poleg tega je iz uvodnih izjav 9 in 10 te uredbe razvidno, da je Svet v tem primeru odločil, da odstopi od pravila iz člena 5 Uredbe št. 847/96 in da dovoli odbitek od kvot v obdobju štirih let.
- 61 Toda, v nasprotju s trditvami Kraljevine Španije na podlagi zgoraj navedenih ugotovitev ni mogoče sklepati, da ureditev, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, ni dopuščala izvedbe odbitkov od kvot za leto, ki sledi letu prekoračitve. Zlasti je treba poudariti, da uvodna izjava 10 Uredbe št. 338/2008, na podlagi katere je bilo odstopanje potrebno zato, da se zmanjšajo družbeno-ekonomske posledice odbitkov „zlasti v prvem letu“, nasprotuje taki razlagi. Kot je jasno razvidno iz te uvodne izjave, je zakonodajalec Unije menil, da je v skladu z ureditvijo, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, presežek kvot v določenem letu pomenil odbitke ne le od tistih kvot, ki so bile dodeljene za naslednje leto, temveč tudi za poznejša leta. Odstopanje iz Uredbe št. 338/2008 se torej ne nanaša na ta vidik.
- 62 Zato se odstopanje, navedeno v zgoraj navedenih uvodnih izjavah 9 in 10, nanaša na drug element. Kot je razvidno iz uvodne izjave 10 Uredbe št. 338/2008, se je Svet skušal izogniti temu, da bi odbitki imeli družbeno-ekonomske posledice, za katere je menil, da so pretirane. Odstopanje se torej nanaša na najvišji znesek odbitkov, ki se lahko izvedejo vsako leto. V zvezi s tem ta uredba določa razporeditev odbitkov na več let.
- 63 Ugovor, ki se nanaša na obstoj Uredbe št. 338/2008, je torej treba zavrni.
- 64 Na koncu je treba ugotoviti, da je Komisija na podlagi ureditve, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009, že imela pravico izvesti odbitke od kvot, dodeljenih za določeno leto zaradi prekoračitev, ne le od kvot v prejšnjem letu, temveč tudi od kvot iz let pred tem.
- 65 Zato je treba zavrni očitek, ki se nanaša na kršitev načela pravne varnosti, ne da bi bilo treba preveriti, ali je Komisija na podlagi izpodbijane uredbe izvedla odbitke ne le zaradi prekoračitev kvot, dodeljenih za prejšnje leto, temveč tudi zaradi prekoračitev kvot, dodeljenih za leto pred tem letom.

Načelo zakonitosti kazni

- 66 V zvezi z načelom zakonitosti kazni je treba spomniti, da to načelo zahteva, da mora vsaka sankcija, tudi če ni kazenska, temeljiti na jasni in nedvoumni zakonski podlagi (sodbi Sodišča z dne 25. septembra 1984 v zadevi Könecke, 117/83, Recueil, str. 3291, točka 11, in z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, str. I-6453, točka 52).

- 67 V tem okviru je treba najprej ugotoviti, da člen 105 Uredbe št. 1224/2009 pomeni jasno in nedvoumno zakonsko podlago, ki Komisiji omogoča izvedbo odbitkov od kvot, dodeljenih za določeno leto, zaradi prekoračitev kvot, do katerih ni prišlo le v prejšnjem letu, temveč tudi v letih pred tem.
- 68 Toda, ker načelo pravne varnosti načeloma nasprotuje temu, da Komisija uporabi novo, manj ugodno ureditev za položaj, ki je nastal v času veljavnosti prejšnje, ugodnejše ureditve, je treba preučiti tudi vprašanje, ali načelo zakonitosti kazni dopušča, da Komisija izvede take odbitke na podlagi ureditve, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009.
- 69 V teh okoliščinah je treba najprej preveriti, ali načelo zakonitosti kazni ne velja za odbitke, kot so bili določeni v členu 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členu 5 Uredbe št. 847/96. Proučiti je torej treba vprašanje, ali so ti odbitki kazenski ukrep v smislu navedenega načela.
- 70 Najprej je treba spomniti, da je namen sistema ribolovnih kvot zagotovitev ohranjanja in trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov. Namen odbitkov od kvot je, da se doseže spoštovanje kvot, in odbitki imajo torej enak namen. Vendar, kot pravilno meni Kraljevina Španija, zgolj na podlagi dejstva, da imajo odbitki tak namen, še ni mogoče izključiti, da gre za sankcije v smislu zgoraj navedenega načela, saj bi lahko tudi kazenski ukrepi sledili tem ciljem.
- 71 Toda, opozoriti je treba, da ukrep, ki se omejuje na določitev nadomestila za povzročeno škodo in ki je torej omejen na vzpostavitev *statu quo ante*, ni kazenski ukrep v smislu načela zakonitosti kazni (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 14. decembra 2000 v zadevi Emsland-Stärke, C-110/99, Recueil, str. I-11569, točka 56, in z dne 21. februarja 2006 v zadevi Halifax in drugi, C-255/02, ZOdl., str. I-1609, točka 93). Zato je treba preveriti, ali se odbitki, določeni v členu 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členu 5 Uredbe št. 847/96, omejujejo na nadomestitev škode, ki je nastala s prekoračitvijo kvot, ali vsebujejo elemente, ki presegajo ta cilj.
- 72 Člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in člen 5(1) Uredbe št. 847/96 določata le odbitke, ki pomenijo enostavno nadomestilo prekoračitve kvot, in torej ne določata sankcije, to pomeni ukrepa v obsegu, ki bi presegal to nadomestilo.
- 73 Kraljevina Španija v teh okoliščinah trdi, da odbitki niso ukrepi, ki bi bili neposredno povezani z ohranjanjem in trajnostnim izkoriščanjem ribolovnih virov, ker Komisija izvaja odbitke, tudi če se izkaže, da na ravni Unije skupni dovoljeni ulov za ta stalež ni bil presežen. Zato naj bi šlo za ukrep, s katerim se sankcionira ravnanje določene države članice, in torej za kazenski ukrep.
- 74 Ta trditev ni prepričljiva. Najprej je treba spomniti, da ureditev ribolovnih kvot določa sistem decentraliziranega nadzora, v katerem morajo države članice zagotoviti, da kvote, ki so jim bile dodeljene, niso presežene. Vendar bi se s pristopom, v skladu s katerim bi se odbitki od kvot držav članic izvedli le v dveh primerih – prvič, če država članica preseže svoje kvote in, drugič, če je na ravni Unije skupni dovoljeni ulov za ta stalež presežen – lahko poseglo v učinkovitost same ureditve kvot. Tak pristop bi namreč državam članicam omogočal, da prekoračitve svojih kvot upravičijo tako, da se naknadno sklicujejo na to, da na ravni Unije skupni dovoljeni ulov za ta stalež ni bil presežen. Tak pristop bi lahko države članice spodbudil k temu, da ne bi več strogo nadzirale kvot, ki so jim bile dodeljene, saj prekoračitev mogoče ne bi imela posledic. S tem bi se povečala nevarnost, da bi bil pozneje prekoračen tudi skupni dovoljeni ulov na ravni Unije. Poleg tega je treba opozoriti, da bi prekoračitev kvot za določeno državo pomenila neupravičeno ugodnost. Odbitki imajo za države članice, ki so spoštovale svoje kvote, tudi izravnalni učinek. V teh okoliščinah je treba spomniti, da lahko države članice presežejo določeno kvoto, če se dogovorijo za izmenjavo kvot z drugo državo članico, preden je kvota za zadevni stalež izčrpana (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 20. marca 1990 v zadevi Komisija proti Franciji, C-62/89, Recueil, str. I-925, točka 20). Kraljevina Španija bi se lahko torej dogovorila za tako izmenjavo, ki bi ji omogočila, da preseže prvotno kvoto, ne da bi s tem povečala nevarnost prekoračitve skupnega dovoljenega ulova na ravni Unije in ne da bi si zagotovila neupravičeno prednost v razmerju do držav članic, ki so spoštovale svoje kvote.

- 75 Neupoštevanje skupne količine ulova na ravni Unije je torej element, ki izhaja iz narave in sistematike ureditve, s katero je, na eni strani, vsaki državi članici dodeljena posamezna kvota in, na drugi strani, določen decentraliziran sistem nadzora. V nasprotju s trditvami Kraljevine Španije iz tega ni mogoče sklepati, da odbitki niso neposredno povezani z ohranjanjem in trajnostnim izkoriščanjem ribolovnih virov. Iz tega sledi, da čeprav Komisija izvaja odbitke od kvot, ne da bi upoštevala, ali je bil na ravni Unije skupni dovoljeni ulov presežen, so ti odbitki izravnalni ukrep, in ne sankcija.
- 76 Res je, da so v členu 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členu 5(2) Uredbe št. 847/96 določeni množilni količniki za izračun odbitkov. Vendar pa ni mogoče šteti, da so ti množilni količniki sankcija, ki presega cilj izravnave. Kot je pravilno trdila Komisija, je namen teh količnikov zagotovitev, da se škoda, ki je nastala s prekoračitvijo kvot, povrne v celoti. Prelov namreč negativno vpliva na sposobnosti razmnoževanja zadevnega staleža, kar lahko upočasni obnovitev staleža in povzroči njegovo zmanjševanje.
- 77 V nasprotju s trditvami Kraljevine Španije tega razlogovanja ni mogoče omajati s tem, da se ti količniki uporabljajo za presežke kvot, ki se nanašajo na stalež, ki ni predmet ukrepov, s katerimi se skuša obnoviti stalež. Spomniti je namreč treba, da se načrti obnovitve staleža nanašajo na stalež, ki je pod varnimi biološkimi mejami, in da je njihov namen, da se te meje ponovno dosežejo. Z odbitki od kvot pa se sledi cilju ohranjanja in trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov. Njihov namen je torej zagotoviti, da stalež ostane v varnih bioloških mejah. Iz tega sledi, da prekoračitev kvot lahko sama zase upraviči odbitke, katerih namen je povrnitev škode, ki je nastala zaradi prekoračitve kvot, v celoti.
- 78 Zato odbitki, določeni v členu 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in členu 5 Uredbe št. 847/96, ne pomenijo sankcij in torej zanje ne velja načelo zakonitosti kazni.
- 79 V nasprotju s trditvami Kraljevine Španije te ugotovitve ni mogoče ovreči z osmo uvodno izjavo Uredbe št. 847/96. V tej uvodni izjavi je res naveden namen odbitkov, in sicer „kaznovati“ prelov kvot. Toda, iz tega ni mogoče sklepati, da je zakonodajalec Unije štel, da gre za kazenske sankcije. Taki razlagi te uvodne izjave nasprotuje predvsem uvodna izjava 43 Uredbe št. 1224/2009. Čeprav je s to poznejšo uredbo določena strožja ureditev količnikov od tiste iz člena 5 Uredbe št. 847/96, pa je iz uvodne izjave 43 te poznejše uredbe razvidno, da je namen odbitkov odprava škode, povzročene zadevnim ribolovnim virom in drugim državnim članicam, in ponovna vzpostavitev prejšnjega stanja. Narava odbitkov nikakor ne sme biti odvisna od vsebine osme uvodne izjave Uredbe št. 847/96, ampak jo je treba presojati na podlagi objektivnih meril, ki so navedena v točkah od 71 do 78 zgoraj.
- 80 Dalje, tudi če bi bilo načelo zakonitosti kazni mogoče uporabiti v zvezi z odbitki iz člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in člena 5 Uredbe št. 847/96, bi bilo treba ugotoviti, da to načelo ne nasprotuje temu, da se Komisija opre na ti določbi za izvedbo odbitkov od kvot, dodeljenih za določeno leto, zaradi prekoračitev kvot, do katerih ni prišlo le v prejšnjem letu, temveč tudi v letih pred tem.
- 81 Člen 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in člen 5 Uredbe št. 847/96 nista le zakonska podlaga za te odbitke, temveč sta tudi dovolj jasna in natančna. Kot je bilo namreč pojasnjeno v točkah od 43 do 64 zgoraj, je na podlagi teh povezanih določb mogoče razumeti, da je Komisija imela pravico, najpozneje od začetka veljavnosti člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002, da v primeru preseženih kvot v določenem letu izvede odbitke ne le od kvot, dodeljenih za leto, ki sledi, temveč tudi od kvot, dodeljenih za naslednja leta. Glede na besedilo člena 23(4) Uredbe št. 2371/2002 in glede na to, da lahko le to razlago štejemo za skladno z načelom prepovedi diskriminacije in s cilji te uredbe, Kraljevina Španija v zvezi s tem ne more navajati upravičenega dvoma.
- 82 Te ugotovitve ne omaje dejstvo, da je Komisija v letih od 2004 do 2008 izvedla le odbitke od kvot, dodeljenih za leto, ki sledi presežku (glej točko 9 zgoraj). Jasnost in nedvoumnost pravne podlage je treba namreč presojati na podlagi objektivnih meril in torej ni odvisna od razlage Komisije.

83 Zato je treba očitek, ki se nanaša na kršitev načela zakonitosti kazni, prav tako zavrniti kot neutemeljen.

84 Drugi tožbeni razlog je treba torej v celoti zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela prepovedi retroaktivne uporabe manj ugodnih kazenskih določb

85 Kraljevina Španija s tretjim tožbenim razlogom Komisiji očita, da je kršila načelo prepovedi retroaktivne uporabe manj ugodnih kazenskih določb, s tem da je za položaj, ki je nastal v času veljavnosti prejšnje ureditve, uporabila strožjo ureditev iz člena 105 Uredbe št. 1224/2009.

86 Ta tožbeni razlog je prav tako treba zavrniti. Prvič, iz točk od 70 do 79 zgoraj je razvidno, da odbitki od kvot nimajo kazenske narave. Drugič, spomniti je treba, da, kot je bilo pojasnjeno v točkah od 37 do 65 zgoraj, Komisija ni uporabila strožje ureditve od tiste, ki je določena v zakonodaji, ki je veljala pred členom 105 Uredbe št. 1224/2009.

Četrty tožbeni razlog: nemožnost, da se Komisiji dovoli, da izbere pravno podlago, ki se uporabi

87 Kraljevina Španija s četrty tožbenim razlogom v bistvu trdi, da Komisiji ni mogoče dovoliti, da izbere določbo, na katero opre pravni akt, kot je izpodbijana uredba. Za preprečitev take izbire se člena 105 Uredbe št. 1224/2009 ne bi smelo uporabiti za presežke kvot, do katerih je prišlo pred 1. januarjem 2010.

88 Ta tožbeni razlog ni utemeljen.

89 Kot je bilo pojasnjeno v točkah od 27 do 33 zgoraj, Komisija ni imela možnosti izbire pravne podlage, ki bi omogočila sprejetje izpodbijane uredbe. Člen 105 Uredbe št. 1224/2009 je bil namreč edina določba, na katero je lahko oprla uredbo, na podlagi katere se izvedejo odbitki od kvot za leto 2010.

90 V tem okviru je treba prav tako spomniti, da v nasprotju s trditvami Komisije ta nima pravice izbirati, ali bo uporabila člen 105 Uredbe št. 1224/2009. Načeloma je dolžna uporabiti pravila iz tega člena. Le če načela primarnega prava, kot je načelo pravne varnosti, to zahtevajo, mora to določbo razlagati ozko, zato da zagotovi spoštovanje navedene pravice.

91 Četrty tožbeni razlog je torej prav tako treba zavrniti in zato tudi tožbo v celoti.

Stroški

92 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

93 Ker Kraljevina Španija ni uspela in ker je Komisija predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

Czúcz

Labucka

Gratsias

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 21. novembra 2012.

Podpisi